

ממתק לשבת

פרשת השבוע: בשלח תשע"ט

חומש: שמות

בוא לגדול עמנו במדבר

ישנם שתי אפשרויות להסתכל על גידולו של תינוק. האחת היא להתמודד יום יום עם קשייו, צרכיו וחינוכו. ובכך אנו מספקים את צרכי הילד מעת לידתו עד לבגרות ואף לפעמים מעבר לכך... אך ישנה הסתכלות אחרת, קוראים לזה היום 'גישה הוליסטית', להסתכל על השלם, על מכלול צרכיו, כוחותיו והחוזקות לעומת החולשות של האדם במבט משתנה של הזמן, בזמן ינקותו, ילדותו, נעורו וזקנותו. אם נכונים הדברים בגידול ילדים, נכונים שבעתיים הם ביצירה וגידול של עם ישראל שייסודו בגלות מצרים, תחת השעבוד הנורא, והמשכו בתנאי המדבר ונסיונותיו עד לכניסתו לארץ ישראל. לא פשוט לעבדים לצאת כנגד האדון העריץ, ובני ישראל עוברים תהליך איטי של גדילה, בתחילה ההסכמה לשליחות משה לפרעה, דרך לקיחת הצאן לקרבן, מכות מצריים והיציאה בפועל למדבר. היציאה ממצריים למדבר אך גם בחיים במדבר היתה תלות מוחלטת ברבונו של עולם, המזון, הענן ולפני הכל המבוי הסתום בעמידה לפני ים סוף כאשר המצרים רודפים אחריהם. מציאות תלוית הינה מחבוקת, דואגת ותומכת אך לא תוכל להמשיך לעולם ולכן הנסיון הראשוני ללקיחת אחריות, הנסיון של האבא לתת לתינוק ללכת לבד, הנסיון של הקב"ה להקנות עצמאות לבני ישראל מתחולל על הים. מציאות של חוסר אונים, הים מלפנים, המצרים מאחור וחיות רעות מצדדים לא מאפשרים פתח מילוט... בני ישראל במצב נפשי של 'וייראו מאוד', מדוע פחדו הרי היו 600.000 בחורים חלוצי צבא מגיל עשרים שנה ומעלה? מבאר החזקוני: 'אלא יראים היו להלחם עם אדוניהם, משל לעבד המפחד מרבו תמיד'. ובכל זאת עצם המעמד מול מצב של חוסר אונים מבגר ומגדל. ובני ישראל נכנסים לים ורק אז הים נקרע, עוד צעד לקראת עצמאותם של ישראל.

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

